

ДОСТА ЈЕ БИЛО САСА РАДУЛОВИЋ

март 2016. године

МИ НЕ ОДУСТАЈЕМО.

Док не укинемо партијско запошљавање.
Док не укинемо тајне штетне уговоре.
Док не уведемо универзалну социјалну заштиту.
Док не уведемо универзалну здравствену заштиту.
Док не смањимо намете на рад.
Док не укинемо медијски мрак.
Док не размонтирамо паразитски систем.
Доста је било!

www.dostajebilo.rs | office@dostajebilo.rs | 011 32 82 600

Покрет Доста је било предао је изборну листу 6. априла 2016. године.

Дошло је време за наше идеје

План од 20 тачака су, у ствари, цигле које праве грађевину Србије фундаментално другачију од Србије каква је данас. Он није апстракција, већ део који треба да одрадимо да бисмо од Србије направили земљу коју ћемо волети и којом ћемо се поносити.

Поносимо се и данас нашом земљом, али тих 20 тачака треба да учине да се поносимо и нашом државом.

Након две године можемо са извесношћу рећи - и то је диван осећај - дошло је време за наше идеје. То нам показују истраживања јавног мњења. Истрчали смо полумаратони, и на полумаратону ћемо имати јако добро пролазно време. И моћи ћемо да гледамо завршетак маратона са надом да ћемо бити победници. На првом километру не видите крај маратона, након претрчаних 21 километар, извесно је велика.

То је истовремено и добра и лоша вест: добра је, јер су значајно порасле шансе да ћемо успети и да ће пристојна Србија обликовати

Србију, учинити је добром земљом за бизнис, за раднике, пензионере, децу, за сваког грађанина независно од пола, вере, нације или припадности социјалној групи.

Чињеница да трчимо ка циљу као могући победници следеће године, међутим, ставља на ваша леђа велики терет, јер нико осим вас и људи које би убедите да вам се прикључе неће променити ову земљу.

Сваки део Програма у 20 тачака су визије будућности.

Смањење пореза на најниже плате: то значи да ће наши људи моћи да покрену бизнисе и да докажемо да и Србија зна да направи скајп и вајбер, или нешто друго што су правила земље које су сличне Србији по броју становника и тужној историји.

Визија транспарентне администрације је визија земље која ће личити на Шведску и Норвешку. Реч је о визији Србије у којој је држава сервис грађана. То је она држава која полаже рачуна о сваком динару.

Наредна цигла у том зиду је визија универзалне социјалне заштите. То је визија у којој фудбалски клубови преко смс-а скупљају средства, а болесна деца се лече из буџета.

То је визија хумане земље у којој су пензије свима гарантоване и у којој свако има право на здравствено осигурање тиме што је држављанин Србије. То је визија једне хумане Србије у којој је заиста сваки човек битан. У данашњој Србији већина људи није битна онима који воде ову земљу.

Желим да се 24. априла радујемо из два разлога: прво, јер ћемо бити најпријатније изненађење ових избора, барем за оне који не знају шта радимо, и друго, да се радујемо томе што ћемо већ 25. априла кренути да радимо за оно што је кључно, да истрчимо последњих 20 километара.

Из говора Александра Стевановића, потпредседника покрета Доста је било на скупштини 13.3.2016. године.

ПЛАН У 20 ТАЧАКА

1 Транспарентност

Увести ПОТПУНУ транспарентност рада јавног сектора. Забранили потписивање тајних уговора. За цео јавни сектор објавити све потписане уговоре, месечно објављивати ко добија новац од државе, јавних и државних предузећа, свих здравствених, културних, просветних и свих других установа. Објавити систематизације радних места и мерила радног учинка за цео јавни сектор.

- Направити систематизације радних места
- Отпустити партијски запослене људе на измишљеним радним местима
- Милијарду евра годишње бацамо на партијски кадар у јавном сектору
- Морају да нас воде најбољи, изабрани на конкурсима

2 Попис имовине

Пописати и проценити СБУ државну имовину. Држава Србија у овом тренутку не зна са чиме располаже, што оставља огроман простор за корупцију и отуђивање имовине.

- Пописати виле, станове, пословни простор, пољопривредно земљиште... Дирекција за имовину РС не зна чиме располаже. Процене се крећу од 7 милијарди евра (књиговодствена вредност) до 14 милијарди (тржишна вредност).

3 Нови изборни закони

Директни избори на локалу, мешовити систем за покрајину и републику, увести личну карту посланика, пропорционалан изборни систем, у РИК-у да раде професионалци.

4 Ослободити медије

Нови закон о медијима и слободном политичком приступу медијима.

- Слободни медији су један од темеља демократског друштва

5 Закон о пореклу имовине

Закон о пореклу имовине. Дуго најављиван, а никад усвојен закон, јер не постоји политичка воља. Ми ћемо то променити.

- Испитати имовину богатих, расветлити све спорне приватизације, испитати пословање преко оф шор компанија

6 Укинути субвенције страним инвеститорима

Укинути субвенције страним инвеститорима. Не постоји разлог да страни инвеститори буд привилеговани у односу на домаће. Фокус економске политике је домаћа привреда.

- Нећемо да будемо земља јефтине радне снаге

7 Конкурси за директоре јавних предузећа

Увести ред у јавна предузећа. Јавни конкурси за све директоре. Јавна предузећа годишње имају губитке од више од милијарду евра јер их не воде професионалци већ партијски наметнути неспособни кадрови.

- Јавна предузећа нису партијски плен

8 Вратити отете пензије

Укинути противуставно смањење пензија. Вратити отето. Дуг према пензионерима претворити у државне обвезнице са каматом. Војним пензионерима ускладити пензије у складу са одлуком уставног суда са каматом. Реформа пензионог система.

- 210 милиона евра „уштеда“ на пензионерима, 250 милиона евра бачено на субвенције само за 5 јавних предузећа – губиташа. 3 милијарде евра се баца на партијско запошљавање и сулуде субвенције.

9 Вратити отете плате

Вратити плате у јавном сектору на ниво пре смањења крајем 2014. Дуг за отете плате, као и за солидарни порез, претворити у државне обвезнице са каматом.

- 290 милиона евра отето запосленима у јавном сектору

10 Раскинути уговор за Београд на води

Раскинути уговор за Београд на води. Расписати јавни конкурс за урбанистичко решење за Савски амфитеатар. Да се о уређењу најскупљег дела престоничке земље пита струка и чују Београђани.

- Србија: Милијарду евра за 32 одсто власништва
- УАЕ: 22.000 евра за 68 одсто власништва

11 Зауставити лоше законе

Ставити ван снаге штетне законе - Закон о пољопривредном земљишту, Закон о конверзији земљишта, Закон о улагањима. Спречити јефтину продају земље странцима, и долазак до скупих грађевинских плацева за мале паре.

- Не дамо земљу испод жита
- Стоп распродаји државне имовине

12 Повезати радни стаж

Повезати радни стаж СВИМ запосленима у фирмама у реструктурирању, приватизацији и стечају. Исплатити заостале зараде. Запослени не плаћују доприносе, то је посао државе. Стаж и заостале зараде се повезује на нивоу минималца. Део изнад минималца се конвертује у власништво над предузећем.

- Саша Радловић је као министар привреде направио фонд за исплату свих заосталих зарада и доприноса. Вучић и два синдиката то зауставили

13 Отворити дискусију о здравству, школству...

Отворити широку јавну расправу о правосуђу, образовању и здравству. Ове реформе се не могу спровести за годину дана, али је могуће отворити расправу о њима и увести транспарентност у њихов рад.

- Бесплатно образовање за основну и средњу школу.

14 Укинути претплату за РТС

Укинути претплату за РТС. Извршити рационализацију. Трајно решити финансирање. Не плаћа се накнада за пријем преко антене.

- 2,5 милиона домаћинстава сада плаћају 150 динара месечно. Сви јавни, државни сервиси, па и сервис јавног информисања морају да буду плаћени из буџета. Законима онемогућити политичку злоупотребу.

15 Укинути оверу здравствених књижица

Укинути оверу здравствених књижица. Здравствено осигурање за све грађане плаћено из буџета. То је уставно право сваког становника наше земље које се мора поштовати.

- Све здравствене књижице морају да буду оверене.

16 Смањити порезе и доприносе

Смањити порезе и доприносе за трећину у два корака. Увести прогресиван синтетички порез. Први корак са поцетном стопом од 20% спровести одмах. Други корак орочити растом пореских прихода. Повећати минималац да прати пореско растеређење.

- Ако зарадиш мало, платиш мало

17 Универзална социјална заштита

Увести универзалну социјалну заштиту за сва домаћинства без примања. Свако домаћинство без примања би добило социјалну помоћ од 15.000 динара месечно, плус 5.000 динара по додатном члану домаћинства.

- Ред кошта мање. Универзална социјална заштита би коштала 1,5 милијарди евра. Данас се на социјалну заштиту троши 1,6 милијарди.

18 Аграрна реформа

Поставити темеље аграрне реформе: државну земљу обрађују наши земљорадници уз ограничен посед. Вратити систем задруга.

- 400.000 људи је запослено у породичним пољопривредним газдинствима. Пољопривредна политика мора да буде усмерена ка њима.

19 Завршити реституцију

Завршити реституцију без трошка за буџет. Вратити отето у натури. Оно што не може, вратити кроз супституцију. Стари власници деценијама чекају правду.

- Приватна својина мора бити заштићена. Готово 600.000 људи поднело је захтев за реституцију

20 Решити кредите у швајцарцима

Решити проблем кредита у швајцарским францима. Терет распоредити између банака и грађана који су узимали кредите.

Ово су кандидати за народне посланике покрета Доста је било

1 Саша Радуловић (1965), дипломирани инжењер електротехнике, Чукарица - Београд

Завршио сам Електротехнички факултет у Сарајеву. Напустио земљу крајем 80-тих. Каријеру почео у Сименс-у у Немачкој. Живео сам и радио у Немачкој, Канади и САД. Правио сам и водио компаније од гараже до преко 150 запослених. У Канади и САД био сам генерални директор, члан менаџмент тима и борда директора неколико компанија. Био сам активан учесник Silicon Valley Internet boom-a и bust-a. Вратио сам се 2005. да би деца обновила српски језик.

Планирао сам да останем годину дана, а остао до данас. Лиценцирани стечајни управник. Портфолио менаџер. Саветник Асоцијације за мала и средња предузећа за порески систем. Стручни сарадник Савета Европе, ОЕБС-а, америчког Министарства правде, Америчке Амбасаде, ГИЗ-а, НАЛЕД-а. Финансијски експерт тужилаштва за стечај и берзу. Заједно са тимом експерата држао сам тренинге за тужиоце, полицијске инспекторе за привредни криминал, радне групе и друге државне органе на тему привредног криминала и злоупотреба у стечају, приватизацији и на берзи.

Ожењен, отац двоје деце. Желим да променим земљу да децу и унуче не бих гледао преко скајпа.

2 Душан Павловић (1969), професор универзитета, Вождовац

Предајем на Факултету политичких наука у Београду савремену политичку економију са теоријом јавног избора, у звању ванредног професора, а на Универзитету у Грацу као професор по позиву предајем курсеве из економског развоја и економске и политичке транзиције у југоисточној Европи. Области интересовања су ми теорија рационалног избора и политичка

економија демократских установа. Објавио сам више радова из области: Консолидација демо-

кратских установа у Србији после 2000. године (2007), Списи из политичке економије (2010), Теорија игара. Основне игре и примена (2015). Књигу „Машина за расипање пара“ написао сам на основу искуства стеченог током пет месеци у Министарству привреде. То је инсајдерска прича из кабинета министра привреде Саше Радуловића 2013-2014. где сам био саветник министра.

3 Јасмина Николић (1971), магистар филолошких наука, Звездара - Београд
Магистар сам филолошких наука, хиспаниста, професор шпанског језика и књижевности. Магистрирала сам и дипломирала на Универзитету у Београду. Предајем на Филолошком факултету. Бавим се памћењем и импровизацијом, грађењем културних модела нација и превођењем. Стипендиста сам Министарства спољних послова Шпаније, Шпанске агенције за међународну сарадњу и развој и Института Камоњш. Члан Међународног удружења хиспаниста. Завршила сам XIV београдску гимназију као техничар за топлотну физику. Светски пионир у преношењу агилних метода из соф-

тверске индустрије у образовање. Добитник сам признања „Архонт“ за допринос отвореном приступу образовању.

4 Александар Стевановић (1976), дипломирани економиста, Стари град
Председник сам Српске асоцијације малих и средњих предузећа и економски консултант последњих девет година. У свом раду се нарочито фокусирам на мала и средња предузећа и снажно подржавам изградњу институција, успоставу функционалне тржишне привреде под владавином права уз минимално државно мешање и јавну потрошњу. По образовању сам економиста са две мастер дипломе из Транзиције и реконструкције и Политичке теорије и праксе демократије. Радио сам као саветник Министра привреде, Уније послодаваца Србије, Удружења малих и средњих предузећа и предузетника, Фонда за отворено друштво, Међународне организације рада, NALED-a, GIZ, HELP, USAID, Сталне конференције градова и општина, Фондације Фридрих Науман, ELDR, Амбасадора Државе Израел, Save the Children итд.

5 Светлана Козић (1978), дипломирани економиста, Кикинда
Имам радно искуство од 15 година у приватном

и невладином сектору. Носилац сам сертификата за евалуатора локалних услова привређивања (НАЛЕД), едукатор за мала и средња предузећа и предузетнике (бизнис тренер-консултант). Предузетница у пословном консалтингу.

6 Др Бранислав Михајловић (1953), доктор техничких наука, Бор

На пословима руковођења производњом, менаџмента, пројектовања рудника, планирања и на анализи производње радио сам 39 година у РТБ Бор. Докторирао сам техничке науке. Бавим се рударском индустријом; индустријом производње и прераде метала и пројектовањем рудника. Због мог залагања да се у РТБ Бор потпуно другачије послује и сукоба са пртијским кадровима био сам отпуштен. Активно се борим за реорганизацију РТБ Бора.

7 Др Ана Стевановић (1984), доктор наука – уметност и медији, Нови Београд

Дипломирала сам 2008. године менаџмент и продукцију у позоришту, радију и култури на Факултету драмских уметности, у Београду. Докторирала сам на теми психологије менаџмента и лидерства, организационих иновација установа културе и психологије креативности на истом факултету.

Од 2004. године активно учествујем у организацији истакнутих културних догађаја, а понајвише сам се бавила комуникационим

стратегијама и односима с јавношћу сарађујући са највећим филмским фестивалима у земљи. Као један од најбољих студената била сам стипендиста Министарства просвете и науке РС, Скупштине Града Београда, Републичког завода за развој научног и уметничког подмлатка, Еуробанке ЕФГ и Владе Републике Грчке на Аристотеловом Универзитету у Солуну. Објавила сам око петнаест научних радова у домаћим и међународним научним часописима у којима сам истраживала теме попут медијске цензуре и етике медија, психологије лидерства и комуникационих стратегија. Дванаест година сам у области културе и уметности на позицији менаџера за комуникације

8 Проф. Ратко М. Јанков (1945), професор универзитета, Врачар - Београд

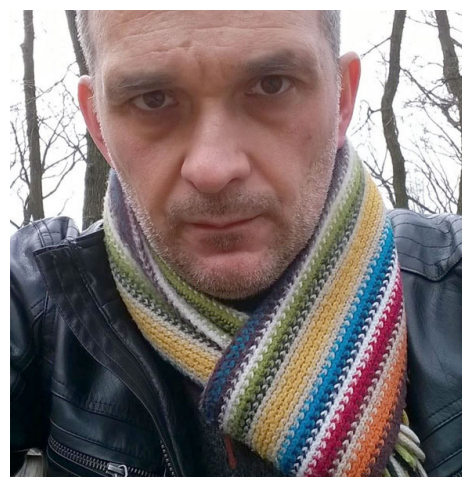
Моја универзитетска каријера трајала је 41 годину на Хемијском факултету Универзитета у Београду и завршио сам је као шеф Катедре за биохемију 2011. године на предметима Хемија природних производа и Имунохемија. Објавио сам више од 100 чланака из биохемије у научним часописима са SCI листе, учествовао на више од 200 научних конференција и написао девет уџбеника за основну, средњу школу и универзитет. Од 2004. до 2008. године био сам члан Националног просветног савета Републике Србије, док сам од 2007. до 2008. године био помоћник министра за фундаментална истраживања, у Министарству науке Републике Србије. Један сам од оснивача НВО Образовног форума у Београду 2000. године, а од 2013. године и извршни директор. Био сам руководиолац експертске групе за образовање наставника у пројекту "Стратегија развоја образовања Србије до 2020+."

9 Александра Чабраја (1965), преводилац, Земун - Београд

Дипломирала сам енглески језик и књижевност на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Радила као професор енглеског језика у средњој школи и на Институту за стране језике

и као преводилац у Генералекспорту и Енергопројекту. Књижевним превођењем бавим се од 1995. и до сада сам са енглеског превела око 200 књига, међу којима су дела Маргарет Атвуд, Џозефа О'Конора, Камил Паље, Дагласа Келнера, Филипе Грегори, Софи Кинселе и стотинак других писаца.

10 Владимир Ђурић (1970), дипломирани инжењер машинства, Нови Сад

Радим као овлаштени посредник и заступник у животним и неживотним осигурањима. Имам 19 година радног искуства у осигурању. Каријеру сам започео у ДДОР Нови Сад, руководио пословима осигурања имовине у привреди, на менаџерским позицијама у Дирекцији компаније. Затим прелазим у EOS RISQ, интернационалну компанију са седиштем у Бриселу, па у Marsh & McLennan, највећа светска компанија за управљање ризицима и посредовање у осигурању и реосигурању. До 2012. био сам генерални директор компаније за животно осигурање, са седиштем у Љубљани, Словенија, а од тада до данас запослен сам на пословима осигурања у Wiener Stadtische осигурање а.д.о. у регионалном центру Нови Сад. Ожењен, отац двоје деце, ћерке од 20 и сина од 18 година, живи и ради у Новом Саду.

Јасмина Николић
Генерална секретарка покрета
Доста је било – Саша Радловић

Како смо изабрали кандидате на изборним листама

Саставити листу кандидата за изборе велик је и одговоран посао за сваког учесника у изборној трци. О томе како се то ради у покрету Доста је било, говорила је током онлајн трибине Јасмина Николић, генерални секретар.

На који начин сте рангирали кандидате, по којим критеријумима?

Критеријуми за рангирање кандидата груписани су у пет категорија. Гледали смо шта је важно да наши кандидати поседују од компетенција да бисмо имали оне који ће нас најбоље представљати на свим нивоима. Тих пет категорија укључује: препознатљивост, односно углед у друштву, затим рад у покрету и залагање да идеја успе, стручност, која нам је јако важна зато што желимо да нас воде најбољи и најстручнији, организационе способности, пошто желимо да имамо људе који доказано умеју да воде друге људе и, коначно, политичка спремност. Ови критеријуми су, по нашем мишљењу добро избалансиран. Препознатљивост носи 30 одсто укупних бодова, исто толико рад у покрету, стручност 20 одсто, организационе способности и политичка спремност по десет одсто.

Зашто се покрет одлучио да на тај начин формира своју листу?

Зато што дубоко верујемо да је то једини начин. Све што није објективни критеријум, морао би да буде субјективни, а тога смо се нагледали свих ових година. Верујемо у то да људи треба да имају постигнућа, да постигнуће

треба да се мери, да је учинак нешто што је приказиво, и, наравно, у потпуну професионализацију свега што треба да буде професионализовано.

То је прилично ново за наше поднебље, вероватно се мало где примењује. Како су људи прихватили то рангирање?

Јесте ново, не знам колико је ново за неке друге земље, али јесте ново у Србији. Могуће је да ће ово бити пример неке добре праксе за неке друге средине, што бисмо волели. Реакције су у веома широком дијапазону, од тога да људи потпуно разумеју несебичност онога што раде, да морају да нас воде најбољи и подржавају ту идеју, до тога да имамо велике борбе са сујетама и чињеницом да желимо да будемо високоранжирани јер смо ту од првог дана. Наравно да и за то постоји пондер, ови људи тешко то разумеју, али иде...

Како проверавате моралну вредност кандидата? Ником у биографији не прише да ли ће да изда принципе и да ли ће у парламенту прелетети у други табор из користољубља.

Ми смо урадили све што смо могли, све што је у границама разумног, да обезбедимо успех овога што радимо. А то практично значи следеће: имамо јавни позив, имамо људе који желе да се кандидују, наравно да међу њима може бити и оних који желе да издају идеје. Имамо одборе који се труде да исправно избудују људе, имамо критеријуме за бодовања, а оно што посебно имамо – и на

чему од првог дана инсистирамо – јесте систем вредности и принципа који стоји код нас на сајту, за које наше људе тренирамо. Сви наши чланови морају да познају како програм тако вредности и принципе. Наши чланови полажу и онлајн тест из познавања принципа и вредности покрета. Вредности су строго дефинисане, принципи још строже да би били поштовани, имамо их развијене до нивоа стилова понашања. Држимо се тога као организација и инсистирамо на томе да се одбори држе тога. С друге стране, можда ће неки одбори који не поштују вредности и принципе да буду распуштени, можда ћемо неке људе, којима смо на почетку указали поверење (то је један од принципа, да поверење поклањамо на улазу) изневерити то поверење. Онда када га изневере биће аутоматски искључени. Ми заиста верујемо у ово што радимо, верујемо у успех било чега заснованог на стриктном придржавању вредности и принципа.

Да ли то значи да ће људи који представљају Доста је било бити имуни на куповину гласова?

То не можемо тврдити, наравно да то може да се догоди. Оно што можемо да урадимо јесте следеће: људи ће потписати изјаву да прихватају вредности и принципе покрета, свечану изјаву, јавну, а ако изневере вредности и принципе (ми заиста на то не можемо да утичемо, даћемо све од себе да то спречимо) онда ћемо их искључити из покрета.

Србији не треба вођа него систем

На претходним изборима освојили смо 2,1 одсто, 75.000 гласова, и то нам је дало подстрек да наставимо даље. Тада смо казали, и до данас то одржали, да коалиције нећемо правити. Коалиције не правимо јер кад мешате чисто и прљаво увек добијете прљаво. Промене на тај начин нису могуће.

На изборима 2014. добили смо мандат наших бирача да одржимо овај курс. Они гласају за нас зато што смо другачији од других политичких странака и тај глас нећемо изневерити. Како смо другачији? Сама ова скупштина је пример, ви сте сами платили свој пут, сами финансирали све ово што радимо, из својих џепова. Ово је јединствено. Нико други то овако не ради.

Ми кажемо: кад уђете у наш покрет, кандидуете се да будете одборник или посланик. То су политичке функције. Изван тога је професионални јавни сектор. Странке не могу да буду бирои за запошљавање. Због тога пропадамо.

У свакој области морају да нас воде најбољи

Зашто волим спорт? Зато што је чист, јасна су правила и сви лепо могу да виде ко је најбољи, подржавамо најбоље. У фудбалу видите како, намештањем утакмица, спорт може да се искриви. У неким другим спортовима као што су кошарка или ватерполо или тенис, воде нас најбољи. Како смо онда, као друштво, помислили да је могуће да нас не воде најбољи? Како смо дошли до тога да партије постављају кадрове? Замислите када би партије поста-

вљале репрезентацију у ватерполу. Подали бисмо се. То тако не може. Морају најбољи, морају Саше Ђорђевићи да дођу на врх свих најважнијих институција у држави. Другачине не може, другачије ћемо пропасти.

Питају нас да ли имамо кадрове? Немамо кадрове. Кадрови су сви грађани у Србији и у дијаспори. Морају најбољи. Како се то ради? Ураде се систематизације радних места, ме-

Ми нисмо глупи људи

Ми би морали да будемо много глупи људи, да будемо на ђупу пуном пара, да одемо од ђупа, кренемо од нуле да градимо организацију, да нећемо ни са ким у коалицију, да би победили на изборима и вратили се на ђуп да радимо исто. Ми нисмо глупи људи. Ми хоћемо да уведемо ред.

рење радног учинка, јавни конкурси и потпуна транспарентност. То се тако ради у свим уређеним државама у свету.

Како да знамо да сте другачији

Често нас питају: а како да знамо да сте другачији? Сви лепо причају пред изборе, а кад уђу у Владу, у локалну, покрајинску или републичку власт, промене све што су причали и почну да раде као сви. Ово је легитимно питање. Велики број људи је отишао у апстиненцију зато што мисли да су сви исти и да ништа не може да се промени.

Ми смо већ били на власти, водили смо

министарство привреде. Тамо сам као министар имао ђуп од 300 милиона евра. Један од већих ђупова у држави. Мени је жао што нам је држава таква, па министри имају ђупове и деле паре. Али, на жалост, тако је. Док смо били на власти нисмо узели ни динар, нисмо никоме наместили ни динар и нисмо дали да украду ни динар. Спречили смо лопове у много случајева, од Вршачких винограда, преко Прве петолетке, до СИЕПЕ, Фонда за развој и свих других фондова. А онда кад даље није могло са увођењем реда, поднели смо оставке и напустили министарство.

Нисам спреман да играм улогу вође

Србији не треба вођа. Србији треба систем и одговорни лидери. Потребни су људи који верују у систем и хоће да га граде институције система, да поштују владавину права. Без тога нема ничега. Ако вам треба вођа, дошли сте на погрешно место. Знам да вођа никоме од вас не треба нити сам ја спреман да играм ту улогу. Ако не можемо да направимо одржив систем, онда ћемо казати да смо заказали. Ја мислим да ћемо сигурно успети. Ово јесте исправан пут.

На предстојећим изборима сигурно прелазимо цензус и имамо добру прилику да направимо двоцифрен резултат. C

Део уводног говора Саше Радуловића, председника покрета Доста је било, на другој редовној скупштини Удружења Доста је било, Белекспо центар, Нови Београд, 13. март 2016. године

Како је друштвена имовина преусмерена у руке мањине

Књига Душана Павловића изашла из штампе

Када су 2006. године у јавности почеле да се појављују вести о поништеним приватизацијама и информације о томе како су многа приватизована предузећа опљачкана и отерана у стечај, један старији колега ме је убеђивао да је наша приватизација пример који показује да тржиште не функционише. Ако делите ову заблуду са мојим колегом, ово је поглавље за вас. Како ће се видети, приватизација нема везе са тржишним односима и приватном својином, већ са екстрактивним институцијама.

Приватизација нема везе са тржиштем

Приватизација је увек политичка одлука, то јест политички, а не тржишни чин. Када процес приватизације сагледамо из свих углова, биће много јасније да је неуспех приватизације у Србији после 2001. године последица низа политичких одлука чији је циљ био да имовину друштвених предузећа по ниској (нетржишној) цени преусмере у руке привилеговане мањине.

Док смо били у Министарству привреде, имали смо прилике да се сретнемо са два таква случаја – „Вршачки виногради“ и „Прва петолетка“. Пре него што изложим детаље о при-

ватизацији та два предузећа, објаснићу како функционише приватизација као екстрактивна институција.

Успешна приватизација доноси привредни раст

Приватизација друштвених предузећа била је једна од главних тачака програма реконструкције владе и самог Министарства привреде. Министарство је приватизацији придавало огроман значај, јер би њено окончање и успешна продаја макар дела преосталих друштвених предузећа дали подстицај привредном расту.

Зашто је уопште важна приватизација? Приватизација (ако је успешно спроведена) поспешује привредну ефикасност. Регресионе анализе које су рађене током деведесетих година у Источној Европи почеле су да показују позитивну корелацију између приватизације и привредног раста. Након пропасти социјалистичке привреде свуда у Источној Европи затечена су социјалистичка предузећа која не могу да се такмиче на тржишту на коме влада конкуренција.

Ипак, то не значи да су та предузећа била безвредна. Напротив, она су поседовала значајне ресурсе – машине, зграде, земљиште и радну снагу. Задржавањем тих предузећа у друштвеном власништву, сви ови ресурси остајали су неактивни. Замислите сада да сте председник владе или министар привреде који размишља о томе шта да ради с привредом која се састоји од само два предузећа: једног приватног, које послује тржишно и ствара профит (који можете да опорезујете), и другог, које се налази у друштвеном власништву и има статус предузећа у реструктурирању. Оно годинама ништа не производи, већ добија субвенције Фонда за развој од којих радницима исплаћује минималце.

Не треба бити велики математичар да бисте израчунали да све што кроз порезе добијете од првог предузећа морате да потрошите на издржавање другог. Шта ћете урадити као председник владе: ставити прво предузеће у статус реструктурирања да би постало као друго, или приватизовати друго предузеће да би радило као прво? Друга опција је далеко разумнија. Ако приватизујете „друштвено“ предузеће,

Придружите се

Ми нисмо странка. Ми немамо партијски запослене чланове у јавном сектору. Такви никада нећемо ни бити. Ми немамо тајкуне и интересне групе иза себе, немамо привилеговане страначке привредике који добијају субвенције и уговоре од јавних предузећа и државе. Нећемо их никада ни имати. Ми смо грађани који заједно са вама плаћају све то.

Да бисмо покренули дубоке промене у друштву, треба нам ваша помоћ. Једино вама ћемо илагати рачуне. Учланите се у наше удружење.

Ми сви плаћамо чланарину. Без чланарине удружење не може да ради. Неко мора да га финансира. Тај неко смо сви ми. Да би размонтирали паразитски страначки систем интересних група и тајкуна, наше финансирање може да дође само од грађана. Да бисте постали члан Удружења Доста је било – Рестарт потребно је да попуните приступницу и уплатите чланарину.

То можете преко нашег сајта www.dostajebilo.rs или у некој од кацеларија:

- ☑ Београд, Бранкова 21, тел 011/3282-600, beograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Београд, Луја Адамича 26 в, novibeograd@dostajebilo.rs
- ☑ Нови Сад, Војвођанских бригада 22, тел 021/452-222, novisad@dostajebilo.rs
- ☑ Ниш, 29. Децембра бр. 14 б, стан бр. 2, nis@dostajebilo.rs
- ☑ Врање, Краља Стефана Првовенчаног бб, локал 18/3, vranje@dostajebilo.rs
- ☑ Крагујевац, Карађорђева бр. 34, kragujevac@dostajebilo.rs
- ☑ Краљево, Цара Лазара 38, 3. спрат, тел 036/307-307, kraljevo@dostajebilo.rs
- ☑ Чачак, Скадарска бр. 7, тел 032/340-550, sacak@dostajebilo.rs
- ☑ Зрењанин, Житни трг бр. 2, zrenjanin@dostajebilo.rs
- ☑ Бор, Радничка бр. 22, Л 2, тел 030/2495-377, bor@dostajebilo.rs
- ☑ Суботица, Петра Драпшина 14, subotica@dostajebilo.rs
- ☑ Лозница, Марије Бурсаћ бр. 40, loznica@dostajebilo.rs
- ☑ Тител, Главна бр. 28, titel@dostajebilo.rs

онда сви његови ресурси (машине, зграде, земљиште, радници) који су до јуче били неактивни могу да постану активни и употребе се у процесу производње. ☑

Одломак из књиге проф. др Душана Павловића „Машина за прање пара“